

An in quò non est actio: ita. Atqui nunc idem dicimus, habitu actionē esse meliorem. Alij nanque probum inspicientes, ab actione diiudicant; quòd non possint cuiuslibet, quomodo habeat, iudicare propositum. Nā si foret singularum nosse sententiam, qualis erga honestatem esset, etiā citra actionem probus esse videri potuerat. Denique quoniam affectuum quoddam recensuimus medietates, circa quos affectus versentur, hinc nobis dicendū est.

CAPVT XL

Cum igitur sit fortitudo circa fiduciā, ac metum, considerandum fuerit, circa cuiusmodi metum, atque fiduciam. Nunquid igitur si quisquam metuat ne rem disperdat suam, is timidus? sin animo confidenti sit in tali periculo fortis, an? Itidem si quis formidat solum, aut confidat, neque meticulousum fatendum est esse metuentem, neque fortem non metuentem? Num igitur in eiusmodi metibus, & fiduciis fuerit fortitudo? At ne in talibus quidem, cuiusmodi si quis tonitrus & fulmina non metuat, vel quiduis aliud supra hominem horrendum, fuerit non iam fortis, sed furens. In metibus itaque, & fiduciis humanis est fortitudo: in eis, inquam, quæ cæteri meruant, aut omnes: in quibus qui audeat, fuerit fortis. His itaque definitis, constituendum fuerit (quandoquidem multis modis fortes dici possunt) qualis sit fortis. Est enim propter experientiam fortis aliquis, velut milites. Isti siquidem ab experientia didicerunt in huiusmodi loco, vel huiusmodi tempore, vel rebus ita habentibus, fieri non posse vt malum subeant. & proinde qui hæc nouerit, & ea de causa ingruentes hostes sustinuerit, non fortis. Nam si horum nihil extiterit, non tolerauerit. Proinde quos experientia fortes reddit, ij fortes dicendi non sunt. Neque Socrates rectē aiebat, fortitudinem esse scientiam: quandoquidem ex consuetudine scientia capiens experientiam efficitur scientia. At ab experientia tolerantæ neque dicimus neque dicturus sit quisquam fortes esse. Non igitur fortitudo fuerit scientia. Rursus sunt quoque fortes ab experientia contrario. Nam qui ignari sunt eorum quæ impendent, ij non timent propter imperitiā illam: verum ne hos quidem fortes esse dixerim. Sunt porrò qui fortes propter perturbationes existimētur, velut amātes, aut lymphatici.

A ἀλλ' ἐν τῷ ἐκείνῳ ἐστὶν ἐνέργεια; καὶ ἀλλὰ καὶ νῦν φαμὲν αὐτῷ, ὁμοίως τῷ ἐνέργειαν τῆς ἕξσεως βελτίω (ἔ)· οἱ γὰρ ἀλλοὶ ἀνδραποὶ τὸν σπουδαῖον θεωροῦντες, κρινοσιν ἐν τῷ παρὰ πῶς· διὰ τὸ μὴ δισταθῶν (ἔ) δηλώσασθαι τὴν ἐκείνου παρὰρσιν ἡμῶν· ἐπεὶ εἰ ἡμῶν εἰδέναι τὴν ἐκείνου γνώμην, ὡς ἔχει πρὸς τὸ κελόν, καὶ αὐτὸν τῷ παρὰ πῶς σπουδαῖος ἀπ' ἐδὲ καὶ (ἔ)· ἐπεὶ δὲ μαστοπτικῆς πινυς ἢ παιδῶν κρατῆ· **B** εὐθυμοστέμματα, λεκτικῶν αὐτῶν ἀπὸ πῶς τῶν παιδῶν εἰσιν. Κερδύμιον κα.

E Πεὶ οὖν ἔστιν ἡ ἀνδρεία ἀπὸ θάρρους καὶ φόβου, συνεπὲς αὐτῆς ἀπὸ ποιῶν φόβου καὶ θάρρους. ἄρ' οὖν εἰ μὲν τις φοβέεται μὴ διστοβάλη τὴν οὐσίαν, εἴτ' ἀειδός; εἰ δὲ τις θάρρῃ ἀπὸ ταῦτα, ἀειδέος; ἢ οὐδ' ὁμοίως δ' εἰ τις φοβέεται μόνον ἢ θάρρῃ, οὐτὲ δισταθὸν φατέον (ἔ) τὸν φοβοῦμῆρον. οὐτ' ἀνδρείον τὸν μὴ φοβοῦμῆρον ἐκ ἀπὸ ἐν τῷ τοιοῦτοις φόβοις καὶ θάρρῃσιν ὅστιν ἡ ἀνδρεία. ἀλλὰ μὲν οὐδ' ἐν τοῖς τοιοῦτοις, ὅστις εἰ μὴ τις φοβέεται βρογυτῆς, ἢ ἀσπραπῆς, ἢ ἀλλὰ π' ἢ ὑπερ ἀνδραποιν φοβεροῦν, ὡς ἀνδρείος, ἀλλὰ κερδύμιον τις ἐν φόβοις ἀπὸ καὶ θάρρῃσιν ἐστὶν ὁ ἀνδρείος τοῖς κατ' ἀνδραποῖς λέγῃ δὲ αἰ οἱ λοιποὶ φοβοῦμῆται, ἢ

D οἱ πάντες πρὸς τοῦτοις ὁ ἀνδρείος, εἴτ' ἀνδρείος· τοῦτων τῶν μὴ διστοβῶν, συνεπὲς ὅν εἰν, ἐπειδὴ καὶ πολλὰ εἰσιν οἱ ἀνδρείος, ὅποτος ἀνδρείος, ἐστὶ γὰρ καὶ κατ' ἐμπειρίαν τις ἀνδρείος, ὅστις εἰ στρατιώται. οὐτὸς γὰρ οἶδασθαι δι' ἐμπειρίαν, ὅτι ἐν τοιοῦτω τόπῳ, ἢ ἐν τοιοῦτῳ καιρῷ, ἢ οὕτως ἔχοντι, ἀδύνατόν τι παθεῖν. ὁ δὲ ταῦτα εἰδὼς, καὶ

E διὰ ταῦτα ὑπομῆρων τῶν πολεμῶν, ἐκ ἀνδρείος. ἐὰν γὰρ τοῦτων μηδὲν ὑπερ ἀχρηστῶν, ὑπομῆται. διὸ τῶν δι' ἐμπειρίαν οὐ φατέον ἀνδρείος (ἔ). οὐδὲ Σικρατῆς γε ἔρωτος ἔλεγε, ὅτισημῶν φάσκων (ἔ) τὴν ἀνδρίαν. ἢ γὰρ ὅτισημῶν ἐξ ἕδους τὴν ἐμπειρίαν λαβέσθαι, ὅτισημῶν γίνεταί· τῶν δὲ δι' ἐμπειρίαν ὑπομῆτων, οὐ φαμὲν, οὐδ' ἐρωστὴν ἀνδρείος

F αὐτῆς (ἔ)· ἐκ ἀπὸ ἢ ἀνδρεία ὅτισημῶν ἀν εἶναι πάλιν οὖν εἰσιν ἀνδρείος ἐκ τῶ ἐναντίας τῆς ἐμπειρίας. οἱ γὰρ ἀπειροὶ ἢ ἐκ βησοῦμῶν, οὐ φοβοῦμῆται, διὰ τὴν ἀπειρίαν. οὐδὲ δὲ οὐδὲ τοῦτοις φατέον ἀνδρείος. εἰσὶ δ' αὖ οἷον οἱ ἐρωῦτες, ἢ οἱ ἐνδυσταξόντες· οὐδὲ

καὶ δοκιμῶτες ἀνδρείος (ἔ) διὰ τὰ παιδῶν